

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobce: **R. K.**, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem AK v Hradci Králové, Šafaříkova 666, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2013, zn. 19505/DS/2013/GL, t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Broumov ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j. 20863/2013, a dále proti opravnému rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j.:23962/2013, jímž byl změněn výrok vpředu uvedeného usnesení a obě tato rozhodnutí byla potvrzena. Uvedenými rozhodnutími nebylo vyhověno žádosti žalobce ze dne 25. 7. 2013 o určení neplatnosti doručení poštovní zásilky č. RR 160335137 CZ, připravené k vyzvednutí dne 7. 6. 2013. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

Žalobce předně uvedl, že se domáhal prominutí zmeškání úkonu, když mu nebylo doručeno správní rozhodnutí, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku za nesprávné parkování. Žádost o prominutí odůvodnil tím, že byl

v pracovní neschopnosti, tedy nedocházel na pracoviště, kam mu bylo rozhodnutí doručeno. V důsledku toho se o vydání správního rozhodnutí nedozvěděl, neboť v době své pracovní neschopnosti na pracovišti nebyl. Žalobce je přesvědčen o tom, že v řízení předcházejícím vydání žalovaného rozhodnutí byl zkrácen na svých právech a že je nezákonné a vadné. Má za to, že v něm byly překročeny hranice správního uvážení, že rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, je nedostatečně odůvodněné, nepřezkoumatelné a svými důsledky popírá žalobcova práva.

Žalobce poté shrnul závěry žalovaného i prvoinstančního správního orgánu, k nimž uvedené orgány došly při posuzování závažnosti důvodu, pro který si nemohl převzít předmětnou zásilku. Prvoinstančnímu správnímu orgánu přitom vytýkal, že předpokládal, že žalobce vycházky realizoval a že v době vycházek uvedené místo navštěvoval, aniž by tento svůj závěr odůvodnil. Žalobce se odkazoval na dikci § 41 odst. 4 správního řádu s tím, že správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Správní řád přitom blíže neobjasňuje, co jsou a nejsou závažné důvody vzniklé bez zavinění. Žalobce má za to, že prvostupňový správní orgán při úvahách o tom pochybil, když závažný důvod (pracovní neschopnost), který byl překážkou učinění daného úkonu, váže na město, ve kterém probíhá léčení, případné vycházky a město, ve kterém je doručovací adresa. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že pracovní neschopnost spočívající v omezené hybnosti kolenního kloubu a přetrvávajících závratích je sama o sobě překážkou, tedy závažným důvodem, který nastal bez jeho zavinění a který mu objektivně znemožnil vyzvedávat poštovní zásilky.

Žalobce trval na tom, že si z důvodu své pracovní neschopnosti nemohl vyzvednout předmětnou zásilku. To muselo být prvostupňovému správnímu orgánu zřejmé, když mu minimálně dvakrát na uvedenou adresu v době jeho neschopnosti bezúspěšně zasílal korespondenci, aniž by se jí pokoušel zaslat třeba na adresu trvalého pobytu žalobce. Protože se žalobce nenacházel v době doručování písemností na pracovišti, nedozvěděl se ani o tom, že se mu správní orgán snaží něco doručit. Zákonodárce jistě neměl na mysli sankcionovat fikci doručení uvedené případy, nýbrž osoby, které svobodně zaslanou zásilku nevyzvednou. Podle žalobce též nelze přehlédnout, že žalovaný věnuje převážnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze konstatování stavu, citacím ustanovení právních předpisů a komentářům, to ovšem bez jakékoliv následné aplikace na daný případ. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nejsou seznatelné žádné vlastní úvahy žalovaného, žádná jeho vlastní rozhodnutí. Právě z tohoto důvodu žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Žalobce brojl proti důsledkům rozhodnutí o neprominutí lhůty, tomu, že jeho věc nebyla náležitě projednána, když mu byla upřena práva účastníka správního řízení. Nezákonnost rozhodnutí spatřoval i v postupu prvoinstančního správního orgánu, když nebyl vyslechnut a nebyly řešeny zásadní skutečnosti uvedené v jeho odvoláních, které uvedl již policistům do sdělení o přestupku (že přestupek nespáchal, že nebyl osobou, která fyzicky odstavila vozidlo). Správní orgán se nezabýval ani jeho návrhy na dokazování a nemohl se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Jelikož se zásilka vrátila zpět odesílateli (tedy nebyla vhozena do schránky žalobce jako adresáta), neměl žalobce ani šanci zjistit, co mu bylo doručováno a tedy např. podat odvolání, byť opožděně. Žalobce má za to, že by byla

situace odlišná, pokud by nepřevzatá obálka po uplynutí úložní lhůty byla vhozena do schránky, v důsledku čehož by se mohl žalobce alespoň dozvědět o jejím obsahu.

Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 27. 1. 2014. V něm nejdříve zmínil obsah žalobních bodů a poté k nim uvedl následující:

„Žalovaný je přesvědčen, že se v rámci odvolacího řízení vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání. K námitce, která se týká doručování zásilek žalobci uvádí: Podle § 20 odst. 1 správního řádu se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Koncepce doručování účinná od 1. 7. 2009 vychází z toho přesvědčení, že pro doručení není významné, kde se adresát skutečně zdržuje, a nastoluje zásadu, že každý adresát je odpovědný za existenci adresy pro doručování a ochranu vlastních zájmů a že je povinen si zajistit přijímání listin na adrese pro doručování bez ohledu na to, kde se skutečně zdržuje.

Adresou pro doručování ve správním, resp. přestupkovém řízení je od počátku adresa trvalého pobytu, kde se žalobce zdržoval. Správní řád výslovně nepodmiňuje fikci doručení tím, aby se adresát v průběhu úložní lhůty zdržoval v místě doručení. Správní řád tak činil především z důvodu rychlosti a hospodárnosti doručování. Podmínky řádného uložení písemnosti upravuje § 23 odst. 4 a § 23 odst. 5 správního řádu, kdy za splnění těchto podmínek pak fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu nastane tehdy, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne připravení zásilky k vyzvednutí nevyzvedl; písemnost se považuje za doručenu posledním dnem lhůty, a to i tehdy, pokud se adresát v místě nezdržoval, ovšem za předpokladu splnění všech popsanych úložních podmínek. Vhození písemnosti do schránky tedy nemá žádné právní účinky, pouze se tím zvyšuje pravděpodobnost, že se účastník po uplynutí úložní doby dozví, jaká písemnost mu byla doručena. Fikce nastává nezávisle na jakémkoliv pozdějším vhození zásilky do schránky. Žalobce si adresu pro doručování ... výslovně uvedl v písemnosti (doplnění žádosti) ze dne 26.04.2013, aniž by doručování písemností správním orgánem I. stupně na uvedenou adresu pro doručování omezil na určité období. Ze spisu nevyplývá, že by žalobce před podáním žádosti o určení neplatnosti doručení předmětné písemnosti, tedy před datem 25.07.2013, výslovně zrušil uvedenou doručovací adresu a určil novou adresu pro doručování. Správní orgán I. stupně proto oprávněně písemnosti doručoval na adresu pro doručování ..., byl povinen volbu žalobce respektovat. Až písemností ze dne 25.07.2013 žalobce požádal o doručování na adresu ... Na základě těchto skutečností žalovaný nevyhověl žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení zásilek pod poštovními podacími čísly: RR 715004317 CZ, RR 755355055 CZ a RR 160335137.

Žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 06.06.2013, na základě které dokládal, že si „bez svého zavinění nemohl výzvu převzít“. Na kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti není uveden důvod

pracovní neschopnosti, ani to, že by podatel byl v nemocnici a podobně. Je tam uvedeno, že v době pracovní neschopnosti se má zdržovat na adrese ... a má povoleny vycházky od 8 do 11 hod. a od 14 do 17 hod. V žádosti neuvádí, z jakého závažného důvodu si nemohl převzít předmětnou zásilku, odkazuje se pouze na tuto pracovní neschopnost. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že samotná doložená pracovní neschopnost je sama o sobě závažným důvodem, pro který si žalobce nemohl zásilku vyzvednout. Navíc s přihlédnutím k povoleným vycházkám, v dopoledních i odpoledních hodinách, nelze dovodit, že by byly stanoveny, pokud by jejich využití zdravotní stav žalobce neumožňoval. Nad rámec pak žalovaný uvádí, že vzdálenost mezi místem, kde se měl žalobce zdržovat v době pracovní neschopnosti a místem, které si stanovil jako doručovací adresu je 2,1 km, cca 6 minut jízdy autem.“

Žalovaný uzavřel s tím, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Žalované rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Vzhledem k tomu navrhoval žalobu zamítnout.

III. Jednání krajského soudu

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 31. 10. 2014. Žalobce při něm setrval na svých dosavadních stanoviscích k věci a zdůrazňoval, že mu bylo rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 31. 10. 2012, sp. zn.: MUBR 21044/2012 DOP/21, č.j.: PDMUBR 30943/2012, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o provozu na komunikacích“), jehož se měl dopustit tím, že dne 21. 7. 2012 ve 14:05 hodin zastavil a stál s vozidlem Škoda Octavia, ..., v obci Adršpach, v protisměru, v prostoru autobusové zastávky nad hotelem Skalní Město, tedy v místě, kde je to zakázáno § 27 odst. 1 písm. f) citovaného zákona, doručováno na adresu pracoviště. Nebylo však vhozeno do poštovní schránky ani zde, ani v místě jeho bydliště. Žalobci tak prý není dodnes znám jeho obsah, byť o jeho doručení žádal ve své žádosti dne 25. 7. 2013. Při doručování tohoto rozhodnutí se na svém pracovišti nezdržoval, neboť v té době byl nemocen (problémy s kolenem a závratě). Ani tam nedocházel a nebyl tam ani nikdo jiný, kdo by jej mohl o doručování rozhodnutí informovat. Svoji nemoc spojenou s pracovní neschopností zároveň dokládal.

Žalovaný odkázal na své vyjádření k žalobě a obsah žalovaného rozhodnutí s tím, že jej má za správné. Poukazoval přitom na to, že v rozhodném období 6. 6. 2013 až 17. 6. 2013 měl žalobce povoleny vycházky a v průkazu nemocného není stanovena diagnóza, která by mu v pohybu bránila.

Krajský soud sdělil na základě správního spisu podstatné okolnosti přezkoumávané věci. Bylo podrobně rozebráno doručování písemností fyzickým osobám, tak jak je upraveno v § 20 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Konstatoval veškeré údaje, které jsou na doručence a obálce, kterou bylo žalobci doručováno rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 31. 10. 2012, sp. zn.: MUBR 21044/2012 DOP/21, č.j.: PDMUBR 30943/2012. Žalobce na to reagoval s tím, že trvá na tom, že mu uvedené rozhodnutí

nebylo doručeno řádně a že nebylo možno vycházet z fikce doručení. Pověřená pracovnice žalovaného k tomu uvedla, že je běžné doručovat na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, kde pak často bývá uvedena adresa, na kterou je třeba tomu kterému subjektu dále doručovat. Vzhledem k tomu bylo jednání přerušeno za účelem opatření si výpisu z informačního systému vztahujícího se k dané věci. Poté byl soudem konstatován obsah „Výpisu z technologického centra MV ČR“ ohledně osoby žalobce. Podle něho žalobce bydlí v současné době V období od 9. 2. 2012 do 26. 5. 2014 měl hlášen pobyt v ulici Zástupcům účastníků bylo umožněno do tohoto výpisu nahlédnout, nepožadovali toho však. Žádný z účastníků rovněž neměl návrhy na doplnění dokazování.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Žalobce napadl žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2013, zn. 19505/DS/2013/GL. Jde o rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce, a to jednak proti usnesení Městského úřadu Broumov ze dne 19. 8. 2013, sp. zn.: 18978/2013 DOP, č.j.: 20863/2013, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti ze dne 11. 3. 2013 (alespoň podle jeho výroku před opravou, nikoliv podle odůvodnění usnesení) o určení neplatnosti doručení poštovních zásilek (zásilky) a dále proti oprávněnému rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j.:23962/2013, jímž byl změněn výrok vpředu uvedeného usnesení v tom směru, že předmětem rozhodování byla nikoliv žádost žalobce ze dne 11. 3. 2013, nýbrž jeho žádost ze dne 25. 7. 2013. Na počátku procesu, zakončeného rozhodnutími, která jsou předmětem žaloby a soudního přezkumu, tedy byla žádost žalobce ze dne 25. 7. 2013. O tom nemá krajský soud sebemenších pochyb s ohledem na petit žaloby a obsah dotčených rozhodnutí Městského úřadu Broumov.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že podáním ze dne 25. 7. 2013 se žalobce obrátil na Městský úřad Broumov ve věci, kterou označil jako „Neplatnost doručení“. Uvedl v něm, že při namátkové kontrole na adrese pracoviště, objevil výzvu k vyzvednutí zásilky číslo RR 160335137 CZ ze dne 7. 6. 2013, jež po uplynutí úložní lhůty byla vrácena dle sdělení pracovnice České pošty dne 17. 6. 2013 zpět odesílateli. Žalobce tvrdil, že si pro svoji nepřítomnost na pracovišti (práce neschopen od 5. 6. 2013), a to bez svého zavinění, nemohl tuto výzvu převzít. Dotazem na poště zjistil, že odesílatelem byl Městský úřad Broumov. Žádal jej proto o určení neplatnosti doručení uvedené poštovní zásilky ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka doručení, respektive ode dne, kdy se o existenci zásilky dozvěděl.

O žádosti žalobce ze dne 25. 7. 2013 rozhodl Městský úřad Broumov usnesením ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j. 20863/2013, a to tak, že se zmeškaný úkon nepromítá a žádost o neplatnost doručení zásilky se zamítá. Uvedený správní orgán zkoumal oprávněnost požadavku žalobce, který jej odůvodňoval svojí nemocí. K tomu zaujal prvoinstanční správní orgán následující postoj: „Správní orgán dále přezkoumal kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, na základě které podatel dokládá, že si bez svého zavinění nemohl výzvu převzít. Na kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti není uveden důvod pracovní neschopnosti (diagnosa), ani to, že by podatel byl v ústavním léčení nebo léčebně. Je zde uvedeno, že

v době pracovní neschopnosti se má zdržovat na adrese ... a má povoleny vycházky od 8 do 11 hodin a od 14 do 17 hodin. V žádosti neuvádí, z jakého závažného důvodu si nemohl převzít předmětnou zásilku, odkazuje se pouze na pracovní neschopnost. Jelikož si podatel sám zvolil doručovací adresu ve městě, kde měl stanoveno zdržovat se v době pracovní neschopnosti a měl povoleny vycházky, správní orgán posoudil, že se v tomto případě nejedná o závažné důvody zmeškání úkonu a rozhodnul o neprominutí zmeškaného úkonu“.

Materiální podstata usnesení tak jednoznačně vychází z obsahu žádosti žalobce ze dne 25. 7. 2013 a bylo jím rozhodnuto o žádáních v ní obsažených na základě tvrzení v ní uvedených. Tedy o žádosti o určení neplatnosti doručení poštovní zásilky číslo RR 160335137 CZ, kterou bylo žalobci zasíláno usnesení Městského úřadu Broumov ze dne 6. 6. 2013, sp. zn.: 6370/2013 DOP, č.j.: 14784/2013, nikoliv správní rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, jak by se mohlo zdát z bodu I. žaloby. Chybička se však do usnesení Městského úřadu Broumov ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j. 20863/2013, vloudila, a to do jeho výroku, v němž bylo uvedeno, že se nevyhovuje žádosti ze dne 11. 3. 2013, ačkoliv šlo o žádost ze dne 25. 7. 2013. Jednalo se nepochybně o vadu výroku usnesení, která byla následně, co do data žádosti, opravena opravným rozhodnutím Městského úřadu Broumov ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j.:23962/2013.

V případě tohoto opravného rozhodnutí tedy nešlo o nic mimořádného, o nějaké zvraty v právním pojetí dané věci, ale jen o uvedení souladu výroku usnesení s jeho odůvodněním. Žádná nová práva či povinnosti nevznikly, možno říci, že šlo o pouhou nápravu vady vzniklé nepozorností oprávněné úřední osoby při vyhotovování usnesení Městského úřadu Broumov ze dne 19. 8. 2013, sp. zn.: 18978/2013 DOP, č.j.: 20863/2013. A krajský soud má pro ni zcela jednoduché a přesvědčivé vysvětlení. Žalobce totiž nežádal o určení neplatnosti doručení jen žádostí ze dne 25. 7. 2013, ale již dříve také žádostí ze dne 11. 3. 2013 ohledně jiných poštovních zásilek. Srovnají-li se pak rozhodnutí o nich, tedy jejich výrokové části, lze konstatovat, že jsou naprosto identické co do obsahu i grafického zpracování, a to včetně uvedení data žádosti ze dne 11. 3. 2013. Jejich odůvodnění ale již korespondují žádostem ze dne 11. 3. 2013 a 25. 7. 2013. Je tudíž naprosto zřejmé, že si oprávněná úřední osoba při vyřizování pozdější žádosti ze dne 25. 7. 2013 a tvoření písemného vyhotovení rozhodnutí o ní (usnesení), tak říkajíc vypomohla (usnadnila práci), co do jeho výrokové části, zkopírováním výrokové části předchozího usnesení ze dne 6. 6. 2013, sp. zn.: 6370/2013 DOP, č.j.: 14784/2013, a jejím přenesením do usnesení ze dne 19. 8. 2013, sp. zn.: 18978/2013 DOP, č.j.: 20863/2013. Přitom opomněla opravit datum žádosti.

Žalobce v žalobě uvedl celou řadu tvrzení, která však s napadeným usnesením ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j. 20863/2013, nejen nesouvisí, ale jsou zavádějící co do rozsahu jeho soudního přezkumu. Zde má krajský soud na mysli žalobcem namítané důsledky rozhodnutí o neprominutí lhůty, popření jeho procesních práv v přestupkovém řízení, neřešení skutečností, které uvedl již policistům do sdělení k přestupku atd. (viz závěr žaloby). V daném řízení totiž nejde o nic jiného, než o doručení poštovní zásilky číslo RR 160335137 CZ. Usnesením Městského úřadu Broumov ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j. 20863/2013, totiž byla řešena pouze tato jediná relevantní otázka, a to v kontextu toho, zda si žalobce mohl na svém pracovišti, a to v době své pracovní neschopnosti,

vyzvednout zásilku RR 160335137 CZ, či nikoliv. Žalobce přitom nikterak nezpochybňoval adresu pro doručování na svém pracovišti (viz např. první řádek na třetí straně žaloby), pouze namítal, že k jejímu doručení fikcí došlo vzdor tomu, že byl nemocný, v pracovní neschopnosti a nemohl tak zásilky tam doručované vyzvedávat.

Závěry prvoinstančního správního orgánu k této otázce jsou uvedeny výše a jak je zřejmé z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný se s nimi ztotožnil. Lze jistě přisvědčit žalobci, že odůvodnění žalovaného rozhodnutí mohlo být kratší a výstižnější, nicméně i z něho je pohled žalovaného na věc zřejmý. Zde třeba odkázat zejména na stranu čtvrtou odůvodnění žalovaného rozhodnutí, kde se uvádí následující:

„Správní orgán I. stupně v napadeném usnesení uvedl, že přezkoumal kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, na základě které podatel dokládá, že si „bez svého zavinění nemohl výzvu převzít“. Na kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti není uveden důvod pracovní neschopnosti (diagnosa), ani to, že by podatel byl v ústavním léčení nebo léčebně. Je zde uvedeno, že v době pracovní neschopnosti se má zdržovat na adrese ... a má povoleny vycházky od 8 do 11 hod. a od 14 do 17 hod. V žádosti neuvádí, z jakého závažného důvodu si nemohl převzít předmětnou zásilku, odkazuje se pouze na tuto pracovní neschopnost.

Odvolací orgán s výše vyjádřeným názorem prvostupňového správního orgánu zcela souhlasí.“

Tím dal žalovaný jednoznačně najevo, které závěry prvoinstančního správního orgánu má za právně významné a že se s nimi ztotožňuje. Za tohoto stavu nebylo třeba z jeho strany k věci uvádět více, neboť by jen jinými slovy opakoval totéž. A v uvedeném duchu žalovaný pokračoval takto:

„Podle odvolatele je napadené usnesení zmatečné v tom, že zamítá neplatnost doručení podanou domnělým přestupcem (dále jen DP) ze dne 11.03.2013 a přitom v odůvodnění se zabývá jinou žádostí o neplatnost doručení, a to ze dne 25.07. 2013.

Odvolací orgán tuto námitku odvolatele již považuje za bezpředmětnou, neboť byla zjevná chyba ve psaní data podání žádosti napravena vydáním opravného rozhodnutí Městského úřadu Broumov, sp. zn. 18978/2013 DOP, č.j.:23962/2013, ze dne 18. 09. 2013, proto se již touto námitkou dále zabývat nebude.“

Krajský soud se ztotožňuje rovněž s těmito závěry, jak ostatně vyplývá z již výše uvedeného, když zřejmá administrativní vada při označení data žádosti nezaložila ani zmatečnost, ani nepřezkoumatelnost žalobcem napadaných rozhodnutí. V těchto souvislostech je třeba mít však stále na paměti, že stěžejní žalobní námitka se přímo týkala jen zásilky číslo RR 160335137 CZ s tím, že si ji žalobce v důsledku své nemoci a s ní spojené pracovní neschopnosti nemohl vyzvednout, respektive vyzvednout výzvu k jejímu vyzvednutí, zanechanou na adrese svého zaměstnání. Krajský soud však tuto námitku nemá za oprávněnou. Žalobce totiž věděl, že s ním bylo vedeno přestupkové řízení, že s ním správní orgán vzhledem k tomu písemně komunikuje, stejně jako on s ním a tudíž musel v důsledku toho očekávat další písemný kontakt ze strany příslušného správního orgánu. Minimálně v reakci na žádost ze dne 25. 7. 2013. Přesto zůstal v tomto směru nečinný, když si svoji doručnou adresu „nehlídal“, respektive nekontroloval poštu na ni mu doručovanou. Žalobce si prostě nestřežil řádně svá práva.

Jak již pak bylo uvedeno vpředu, žalobce se bránil tím, že byl v pracovní neschopnosti. Právě s touto skutečností spojoval nemožnost přebírání pošty a v jejím nezohlednění spatřoval pochybení orgánů veřejné správy zúčastněných na řízení. Krajský soud však tuto námitku nemá za oprávněnou, neboť žalobce byl sice v pracovní neschopnosti, ale zároveň měl od ošetřujícího lékaře povoleny každodenní vycházky v délce trvání celkem 6 hodin!!! Za tohoto stavu nemusí být člověk odborníkem na medicínské záležitosti, aby po rozumu selském již jen z této skutečnosti pochopil, že žalobci nic nebránilo v tom, aby si kontroloval poštu docházející mu adresu jeho zaměstnání. Vzдор jím tvrzeným zdravotním problémům. Pokud by tomu tak totiž mělo objektivně být, nemohl by mu lékař vycházky povolit.

Žalobce žádal správní orgán o určení neplatnosti doručení poštovní zásilky číslo RR 160335137 CZ ze dne 7. 6. 2013 na základě § 41 správního řádu. Podle jeho odstavce čtvrtého však správní orgán promine zmeškání úkonu pouze za předpokladu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Důvody, jimiž žalobce odůvodňoval svoji žádost, orgány veřejné správy zúčastněné na řízení závažnými neshledaly, a proto žalobci ani nevyhověly. Krajský soud se s jejich závěry ztotožňuje, a proto na ně v dalším i odkazuje. S námitkou, že byly v dané věci překročeny hranice správního uvážení se krajský soud rovněž neztotožňuje, když je z rozhodnutí zřejmé, jakými úvahami se správní orgány řídily při posuzování žalobcem tvrzených okolností, pro které si prý nemohl poštovní zásilky přebírat. Jejich úvahy (viz výše) jsou logické a konzistentní, bez jakéhokoliv náznaku zneužití. Neodpovídá též okolnostem řešeného případu, že „neměl žalobce šanci zjistit, co mu bylo doručováno a tedy např. podat odvolání, byť opožděně.“ Sám totiž v žádosti ze dne 25. 7. 2013 uvedl, že na adrese pracoviště objevil výzvu k vyzvednutí zásilky číslo RR 160335137 CZ, takže bylo jenom na něm, dobrat se této zásilky, a to ať již prostředky správního řádu či s.ř.s..

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud uzavřel, že žaloba je nedůvodná. Dlužno přitom konstatovat, že krajský soud nehodnotil další možné aspekty doručení poštovní zásilky číslo RR 160335137 CZ ze dne 7. 6. 2013, neboť není úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely. Naopak přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu by byl popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví. Proto s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu výrokem I. tohoto rozsudku jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s). Úspěšný byl naopak žalovaný, ten se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Vzhledem k tomu krajský soud ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

K celé záležitosti pak krajský soud obiter dictum ještě dodává, že žalobce podal u správního orgánu dne 11. 3. 2013 další žádost o určení neplatnosti doručení ve smyslu § 41 správního řádu, a to poštovních zásilek, které mu byly doručeny podacími čísly pošty č. RR 715004317 CZ a č. RR 755355055 CZ. Šlo o doporučené zásilky realizované v řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, kterého se měl žalobce dopustit dne 21. 7. 2012. Zásilkou č. 755355055 CZ bylo žalobci doručováno rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 31. 10. 2012, sp. zn.: MUBR 21044/2012 DOP/21, č.j.: PDMUBR 30943/2012, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku a potrestán za to pokutou. Obě zásilky byly žalobci zaslány na adresu jeho trvalého pobytu, tj. ... přičemž z vrácených doručenek vyplývá, že pošta tyto zásilky dosílala na adresu Podle § 20 odst. 1 správního řádu se písemnost doručuje fyzické osobě na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti), na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Krajskému soudu není známo, z jakých důvodů byly uvedené poštovní zásilky dosílány za žalobcem do ... v kontextu zmíněného ustanovení § 20 odst. 1 správního řádu, dovede si však představit i situaci, že k jejich řádnému doručení nedošlo a že uvedené rozhodnutí tudíž ani není v právní moci. Krajský soud se o tom zmiňuje proto, neboť jde o záležitost, která byla na pozadí žaloby, byť jí přímo napadena nebyla. Předmětem soudního přezkumu totiž byla jiná rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

pokračování

10

51A 27/2013

V Hradci Králové dne 7. 11. 2014

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce